Republika Hrvatska
Općinski Sud U Splitu
Stalna Služba U Starom Gradu
21460 Stari Grad, Novo Riva 3

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Starom Gradu, po sucu Mariji Pavlinović u pravnoj stvari tužitelja Dragan Ivanišević, OIB 99846826870, Jelsa 690, 21465 Jelsa zastupanog po punomoćniku Ivan Močić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Ivan Slavić, OIB 42202152579, Ulica Fortica 10, 21469 Sućuraj zastupanog po punomoćniku Ivan Jonjić, odvjetnik u Hvaru, radi smetanja posjeda, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene dana 21. listopada 2026. godine u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, te punomoćnika tuženika na ročištu za objavu dana 27. listopada 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužba i tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
„I. Utvrđuje se da je tuženik zasmetao tužitelja u posljednjem mirnom suposjedu ribarskog broda registarskog imena „HRVATICA“, izgrađenog 1960. godine u Puntu, s jednim četverotaktnim JR dizel motorom IVECO AIFO 8281 SRM, 8 cilindara, snage 283,00 kW, tonaže (GT) 34,00, duljine 17,55 m, pozivnog znaka 9A7040, oznake ST R 11422, NIB 11422, luke upisa Split, CFR broja 347, na način da je dana 8. ožujka 2024. godine protupravno i samovlasno izbacio tužitelja iz istog broda, zajedno sa svim tužiteljevim osobnim stvarima, čime je tužitelja potpuno isključio od dotadašnjeg suposjeda navedenog broda.
II. Nalaže se tuženiku uspostaviti ranije posjedovno stanje kakvo je bilo prije učinjenog smetanja suposjeda na način da omogući tužitelju slobodan i neometan pristup i korištenje broda iz točke I. izreke ovog rješenja.
III. Zabranjuje se tuženiku svako daljnje opisano ili slično smetanje suposjeda tužitelja na predmetnom brodu za ubuduće.
IV. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.“
V. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 1.000,00 eura.

Obrazloženje

1.U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 04. travnja 2024. godine, tužitelj navodi kako je on posljednji mirni suposjednik ribarskog broda registarskogimena „HRVATICA“, izgrađenog 1960. godine u Puntu, s jednimčetverotaktnim JR dizel motorom IVECO AIFO 8281 SRM, 8 cilindara, snage 283,00 kW, tonaže (GT) 34,00, duljine 17,55 m, pozivnog znaka 9A7040, oznake ST R 11422, NIB 11422, luke upisa Split, CFR broja 347, a koji brod predstavlja suvlasništvo parničnih stranaka. Nadalje navodi kako se on u samostalnom, neposrednom i kvalificiranom suposjedu navedenog broda nalazio sve do dana 8. ožujka 2024. godine, kada ga je tuženik protupravno i samovlasno izbacio zajedno sa svim osobnim stvarima. Tužitelj je tijekom postupka naveo kako on supojsed na predmetom brodu nije imao samo iz razloga što je bio u radnom odnosu, nego je istaknuo kako je on i suvlasnik broda. Tužitelj nadalje navodi kako u konkretnom slučaju sasvim jasno proizlazi da ga je tuženik opisanim postupanjem protupravno i samovlasno zasmetao u njegovom mirnom suposjedu, pa predlaže da sud usvoji tužbu i tužbeni zahtjev, odnosno predlaže da sud utvrdi da ga je tuženik zasmetao u posljednjem mirnom suposjedu, te da naloži tuženiku uspostaviti ranije posjedovno stanje kakvo je bilo prije učinjenog smetanja suposjeda, te da mu zabrani svako daljnje opisano ili slično smetanje suposjeda, te da mu tuženik naknadi parnični trošak. .
2.U odgovoru na tužbu od dana 05. srpnja 2024. godine tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu predlažući ga odbiti. Tuženik je naveo kako tužitelj nije posljednji mirni suposjednik broda, pa da mu se stoga ne može pružiti posjedovna zaštita kakvu traži u ovom postupku. Naveo je kako je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika, ali da je dobio izvaredni otkaz zbog neopravdanog nedolaska na posao. Tuženik je istaknuo kako tužitelj nije bio posjednik niti suposjednik broda, već da je na brodu bio u svojstvu zaposlenika do okončanja radnog odnosa, te da je upis tužitelja kao suvlasnika u upisnik plovila izvršen nakon navodnog “smetanja suposjeda” pa ne predstavlja pravno relevantnu činjenicu. Nadalje je istaknuo da vlasnik ili suvlasnik broda (koji je registriran za gospodarske svrhe) ne vrši posjed broda na način kako to se sugerira tužbenim zahtjevom dakle da boravi na brodu ili plovi brodom po želji već mora biti upisan u popis posade sukladno posebnom propisu. Shodno navedenom tuženik predlaže sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, te obvezati tužitelja da mu naknadi parnični trošak.
3.U tijeku postupka sud je izveo dokaz pregledom dijela spisa poslovnog broja Pr-317/24, Ugovora o darovanju sklopljenim dana 03. travnja 2023. godine između ovdje parničnih stranaka, a predmet kojeg ugovora je darovanje 25% predmetnog broda, Rješenja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Lučke kapetanije Split, Služba za registre i sigurnost plovidbe od dana 11.ožujka 2024.g. kojim se prihvaća zahtjev Ivanišević Dragana ovdje tužitelja,te mu se dopušta uknjižba vlasništva u omjeru od ¼ u ulošku Glavne knjige Upisnika brodova. Pregledano je i Rješenje o izdavanju povlastice za gospodarski ribolov na moru izdanu od ministarstva poljoprivrede, uprava ribarstvo. Saslušani su svjedoci Sarjanović Marino i Visković Stjepan, te su saslušane stranke. Sud je na ročištu održanom dana 21. listopada 2026. godine odbio prijedlog zamjenika punomoćnika tužitelja da se dopunski saslušaju stranke iz razloga ekonomičnosti, te iz razloga što po mišljenju ovog suda stranke ne bi u svom iskazu navele ništa novo što već nisu iskazivale tijekom postupka.
4. Dana 29. rujna 2025. godine ovaj sud je donio Rješenje poslovnog broja Psp-103/2024, a kojim je rješenjem odbio tužbu i tužbeni zahtjev. Na navededno Rješenje

tužitelj je izjavio žalbu, te je Rješenjem Županijskog suda u Osijeku poslovni broj Gž-2529/2025 ukinuto navedeno rješenje ovog suda te je predmet vraćen na ponovni postupak.
5.Tužbeni zahtjevi je neosnovan.
6. Predmet postupka je zahtjev tužitelja da sud utvrdi kako ga je tuženik zasmetao u posljednjem mirnom suposjedu ribarskog broda registarskog imena „HRVATICA“, te da sud naloži tuženiku uspostaviti ranijeg posjedovno stanje kakvo je bilo prije učinjenog smetanja suposjeda na način da omogući tužitelju slobodan i neometan pristup i korištenje broda, te da se tuženiku zbrani svako daljnje smetanje suposjeda tužitelja na predmetnom brodu za ubuduće.
7.Između stranaka nije sporno kako je tužitelj bio zapovjednik predmetnog broda,nije sporno ni da je istom otkazan ugovor o radu, kao što nije sporno ni da je tuženi sporne prigode iznio tužiteljeve osobne stvari s broda. Također nije sporno kako je tuženik tužitelju darovao ¼ predmetnog broda.
8.Između stranaka je sporno je li tuženik zasmetao tužitelja u njegovom posljednjem mirnom posjedu, stoga je u postupku valjalo raspraviti je li tužitelju u konkretnom slučaju pripada posjedovna zaštita.
9. Naime, odredbom iz čl. 10. st.1 i 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 114/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/1, 18/15 i 94/17, 52/25 dalje: ZV) propisano je da je posjednik osoba koja ima faktičnu vlast na stvari, a posjed se stječe kada osoba uspostavi faktičnu vlast, bilo da ju je osnovao jednostranim činom (izvorno stjecanje) ili mu je prenesena (derivativno stjecanje).
Prema odredbi čl. 20. st. 2., 3. i 4. ZV-a tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedu uznemirava, samovlasno je zasmetao posjed, a pravo na zaštitu posjeda pred sudom ili institutom samopomoći prestaje istekom roka od trideset dana od kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od izvršenog smetanja.
Odredbom čl. 22. propisano je da je posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja te zabrani takvo ili slično smetanje, a sud pruža zaštitu u posebnom, hitnom postupku prema posljednjem stanju posjeda bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.
10. Prema članku 441. Zakona o parničnom postupku 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 – dalje ZPP-a i članku 22 – ZV , predmet razmatranja jesu posljednje stanje posjeda i nastalo smetanje. Pravo vlasništva, pravo na posjed i dopuštenost prestanka zaposlenja ne zamjenjuju utvrđivanje tih činjenica.
11. Prema članku 10. ZV-a posjed se temelji na faktičnoj vlasti nad stvari. Za razlikovanje vlastitog posjedovanja od položaja pomoćnika iz članka 12. ZV-a odlučno je izvršava li osoba vlastitu faktičnu vlast ili isključivo tuđu, postupajući po tuđim nalozima. Postojanje radnog odnosa relevantna je okolnost, ali ne isključuje mogućnost da zaposlenik po zasebnom dogovoru istodobno izvršava i vlastiti suposjed.
12. Budući da se u predmetnom postupku zaštita traži prema drugom suposjedniku, primjenjuje se članak 24. stavak 1. ZV-a. Zaštita se pruža ako je tužitelj potpuno

isključen iz dotadašnjeg suposjeda ili mu je bitno ograničen dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti. Prema tome, treba zasebno ocijeniti postojanje ranijeg suposjeda i posjedovni učinak utužene radnje. Utvrđenje prve pretpostavke ne čini drugu pretpostavku dokazanom.

13.Ovaj sud prihvaća da je tužitelj prije spornog događaja imao vlastiti suposjed broda. Posebnu dokaznu važnost ima članak 5. ugovora od 3. travnja 2023., u kojem su obje stranke potvrdile da je darovatelj na dan sklapanja ugovora predao posjed 25 % broda primatelju, u tekstu označenom kao kupac. Odredba sadržava zajedničku potvrdu o već izvršenoj predaji, a ne samo obvezu buduće predaje.

14. S takvom ugovornom potvrdom podudara se dokazani način suradnje: tužitelj je na brodu kontinuirano obavljao zapovjedničke poslove i vodio ribolov, a tuženik administrativne i poslovne poslove, a što tijekom postupka nije ni bilo sporno između stranaka. Nadalje, članak 4. ugovora određuje da tuženik u navedenim poslovima zastupa obje ugovorne strane. Ne sadržava odredbu da je tuženik jedini posjednik ili da tužitelj faktičnu vlast smije izvršavati isključivo za njega. Slijedom toga sud ugovornu potvrdu o predaji smatra potvrđenom stvarnim korištenjem broda.

15 Iz navedenog se zaključuje kako ugovor se pritom koristi kao dokaz izjave o predaji faktične vlasti, a ne kao pravni temelj koji bi sam po sebi zamjenjivao posjed. Budući da je tužitelj brod već stvarno koristio, za stjecanje vlastitog suposjeda nije nužno bilo potrebno novo fizičko preuzimanje, što odgovara i pravilu iz članka 15. stavka 1. ZV-a. Ugovorno označavanje udjela od 25 % ne znači predaju fizički odvojene četvrtine broda, nego se u vezi s izvedenim dokazima odnosi na zajedničko izvršavanje faktične vlasti na brodu.

16. Tužiteljev suposjed ostvarivao se kroz stvarno sudjelovanje u uporabi broda za ribolov u dogovorenoj podjeli poslova s tuženikom. Zaposlenje, plaća i zapovjednička funkcija činili su dio istog odnosa, ali na temelju ugovora i njegove provedbe nisu iscrpljivali tužiteljev odnos prema brodu. Takav pristup odgovara razlikovanju vlastite i isključivo tuđe faktične vlasti (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-746/2023-2 od 19. listopada 2023).

17. Rješenje Lučke kapetanije Split doneseno je 13. ožujka 2024. po zahtjevu zaprimljenom 11. ožujka 2024. Slijedom navedenog tužiteljev iskaz da se kao suvlasnik upisao prije događaja označenog u tužbi kao 8. ožujka 2024. sud u tom dijelu ne prihvaća, jer ga pobija isprava s određenim datumima. Time se, međutim, ne opovrgava ranije stjecanje faktičnog suposjeda. Poseban režim stjecanja vlasništva broda upisom prema Pomorskom zakoniku ne izjednačava trenutak upisa s nužnim trenutkom stjecanja posjeda.

18. Nadalje, ni tuženikov položaj nositelja obrta i povlastice za gospodarski ribolov niti predmnjeva o brodaru iz članka 5. Pomorskog zakonika ne isključuju utvrđeni tužiteljev suposjed.

19. Svjedok Marino Sarjanović potvrdio je da je tužitelj bio zapovjednik, koristio brod za rad i primao plaću. Za smetanje je bitno da svjedok nije bio na brodu kada su stvari uklonjene i nije vidio samu radnju. Vidio je stvari ispred tuženikova magazina te je opisao njihovo preuzimanje, ali nije znao objasniti kako je tužiteljev posjed prestao ni kakav je bio dogovor o korištenju broda.

20. Svjedok Stjepan Visković potvrdio je podjelu poslova prema kojoj je tužitelj vodio ribolov, a tuženik papire. U vrijeme uklanjanja stvari više nije radio na brodu i o samom događaju nije imao neposredno saznanje. Njegov iskaz zato podupire utvrđenje ranijeg načina korištenja, ali ne dokazuje nastalo ograničenje, a za ovaj spor odlučan je stvarni posjedovni odnos.

21. Tužitelj je iskazao da se s tuženikom porječkao zbog isplate novca za vrijeme lovostaja te da mu je naknadno, nakon što je izašao s broda, javljeno kako su njegove stvari ispred radionice. Izričito je naveo da nije bio na brodu kada su uklonjene i da uklanjanje nije vidio. Nakon obavijesti otišao je pogledati stvari, a preuzeo ih je nekoliko dana poslije. Saznao je i da je angažiran drugi zapovjednik. Njegov iskaz stoga neposredno potvrđuje zaticanje stvari izvan broda i njegovu reakciju na taj događaj.
22. Tuženik je iskazao da je nakon svađe tužitelju rekao da nastavi raditi ili odradi otkazni rok, da tužitelj nije dolazio na posao te da je nakon izvanrednog otkaza tražio i primio drugog zapovjednika. Naveo je da ga je Sarjanović nazvao radi dolaska po tužiteljeve stvari, te je priznao da ih je osobno iznio s broda.
23. Slijedom navedenog dokazano je da je tuženik uklonio tužiteljeve osobne stvari. Nije dokazano fizičko udaljavanje tužitelja osobno s broda, jer je tužitelj prema vlastitom iskazu već bio odsutan. Shodno navedenom ovaj sud je tijekom postupka ispitivao je li dokazano uklanjanje stvari ostvarilo potpuno isključenje ili bitno ograničenje tužiteljeva dotadašnjeg suposjeda broda.
24. Nadalje, fotografije odloženih stvari, povezane s iskazima potvrđuju da su stvari završile izvan broda. Međutim, one ne prikazuju način pristupa brodu nakon događaja, mogućnosti njegova korištenja ni sadržaj eventualnog dogovora stranaka. Sarjanović je naveo da su i drugi članovi posade na brodu držali odjeću i higijenske potrepštine. Tuženik je opisao iznesene predmete kao dokumente, staru odjeću i higijenske stvari. Iz toga ne slijedi da uklanjanje nije moglo biti sredstvo smetanja, ali sama vrsta tih predmeta i mjesto njihova odlaganja ne određuju opseg promjene faktične vlasti na cijelom brodu.
25. Policijska dokumentacija od 14. ožujka 2024. bilježi tužiteljevu prijavu da je brod toga jutra isplovio bez njegova odobrenja. Ne bilježi prijavu uklanjanja osobnih stvari 8. ožujka. Tužiteljev iskaz da je policiji prijavio upravo uklanjanje stvari stoga nije potvrđen sadržajem pribavljene dokumentacije. Policijski zaključak da nisu utvrđeni elementi prekršaja ili kaznenog djela ne rješava pitanje smetanja. Tužiteljevo protivljenje isplovljavanju pokazuje da je osporavao tuženikovo postupanje i da se smatrao ovlaštenim sudjelovati u odlučivanju. Ne dokazuje, međutim, da je prije događaja stvarno izvršavao ovlast davanja odobrenja za svako isplovljavanje niti da je predmetnim uklanjanjem stvari spriječen u određeno utvrđenom ranijem načinu korištenja. Prijava isplovljavanja i utužena radnja uklanjanja stvari zato se ne mogu poistovjetiti.
26. U vezi s najavom preuzimanja stvari, tuženikovo objašnjenje i Sarjanovićev iskaz ne razjašnjavaju dovoljno sadržaj i redoslijed komunikacije. Nije pouzdano utvrđeno je li dogovoreni dolazak prethodio uklanjanju ili je uslijedio nakon što su stvari već bile iznesene. Sud zato ne utvrđuje da je tužitelj odobrio prestanak svojega suposjeda. Ni preuzimanje već iznesenih stvari samo po sebi nije pristanak na njihovo prethodno uklanjanje ili na isključenje iz suposjeda broda.
27. Nadalje, poruke od 29. veljače 2024., na koje se tuženik poziva u podnesku od 24. ožujka 2026., prema citiranom sadržaju odnose se na obavljanje rada i prestanak radne suradnje. Iz njih ne proizlazi dovoljno određena izjava tužitelja da se odriče svakog vlastitog posjedovnog položaja na brodu. Sud ih stoga ne koristi kao dokaz dobrovoljnog napuštanja suposjeda. Jednako tako, privremeni odlazak i neizvršavanje faktične vlasti ne znače sami po sebi prestanak posjeda.
28.Ovaj sud je posebno ocijenio zajedničko značenje prekida radne suradnje, angažiranja drugog zapovjednika i uklanjanja tužiteljevih stvari. Te okolnosti idu u prilog tužiteljevu tumačenju da ga je tuženik namjeravao udaljiti iz dotadašnjeg

odnosa prema brodu. Ne mogu se izdvojiti jedna od druge i odbaciti samo zato što nijedna zasebno ne prikazuje fizičku zabranu ulaska. Ipak, ni njihova zajednička ocjena, u vezi sa sadržajem iskaza, ne omogućuje dovoljno pouzdano utvrđenje konkretnog posjedovnog učinka koji je nastao upravo opisanim postupanjem.
29. Tužiteljev raniji suposjed ostvarivao se i kroz vođenje ribolova, pa bi mu onemogućavanje takvog dotadašnjeg korištenja moglo predstavljati bitno ograničenje i bez zabrane svakog pristupa brodu, stoga je sud taj oblik ograničenja nije isključio iz razmatranja. Međutim, iz iskaza proizlazi da su sukob i tužiteljev odlazak s broda prethodili uklanjanju stvari. Njegov iskaz i ostali izvedeni dokazi ne razjašnjavaju dovoljno kako su uklanjanje stvari i angažiranje zamjene utjecali na njegov dotadašnji faktični položaj, odnosno je li time tuženik potpuno ili bitno onemogućio dotadašnje korištenje broda. Nedostatak se odnosi na dokazni oslonac takve posljedice, a ne na izostanak tužiteljeva pokušaja ponovnog ulaska ili nastavka rada. Podaci o zamjeni zapovjednika određuju promjenu radne funkcije, ali ne razjašnjavaju u dovoljnoj mjeri njezin odnos prema zasebno stečenom suposjedu i stvarni opseg posjedovnog ograničenja.
30. Slijedom navedenog ovaj sud je mišljenja da dokazi potvrđuju prestanak obavljanja zapovjedničkih poslova i iznošenje stvari, ali ne razrješavaju dovoljno je li i na koji način tuženik time oduzeo ili bitno ograničio tužiteljevu vlastitu faktičnu vlast u njezinu dotadašnjem sadržaju. Sam nastanak spora i prestanak suradnje nisu dovoljni da bi se to uvrdilo.
31. Nadalje tuženikova izjava da tužitelj poslije događaja nije zatražio pristup nije dokaz da mu je pristup bio slobodan, međutim pokušaj ponovnog ulaska nije uvjet posjedovne zaštite. Ni promjena brave, oduzimanje ključa ili fizička zabrana ulaska nisu nužni oblici smetanja. Njihovo nespominjanje u dokazima sud uzima samo dio ocjene svih dokaza, a ne kao nedostatak obvezne zakonske pretpostavke. Odlučno je što ostali izvedeni dokazi također ne razjašnjavaju dovoljno učinak iz članka 24. stavka 1. ZV-a.
32. Tuženikovo pravno stajalište izneseno tijekom parnice da je tužitelj bio isključivo zaposlenik i da se njegov povratak veže uz radni položaj nije sama po sebi priznanje konkretne radnje zabrane ili onemogućavanja suposjeda.
33. U pogledu ocjene faktičnog odnosa ovaj sud je imao u vidu i odluke Županijskog suda u Zagrebu Gž-1857/2023-2 od 18. kolovoza 2023. te Županijskog suda u Splitu Gž-1572/2023-2 od 11. prosinca 2023.
34. Na temelju ukupne ocjene sud nalazi da su dokazani tužiteljev raniji vlastiti suposjed i tuženikovo uklanjanje stvari, ali nije sa sigurnošću utvrđeno da je ta radnja u danim okolnostima ostvarila potpuno isključenje ili bitno ograničenje dotadašnjeg načina izvršavanja faktične vlasti. Na temelju članaka 219. stavka 1. i 221.a ZPP-a posljedice nedokazanosti te odlučne činjenice snosi tužitelj, koji na njoj zasniva zahtjev. Nije na tuženiku da, radi otklanjanja takve dokazne neizvjesnosti, dokazuje neograničen nastavak tužiteljeva pristupa.
35. Taj zaključak ne sadržava utvrđenje da je tužitelj dobrovoljno napustio suposjed niti da je pristao na njegovo oduzimanje. Predmnjeva trajanja stečenog posjeda iz članka 19. ZV-a ne zamjenjuje dokaz da je naknadna radnja drugog suposjednika imala učinak potreban prema članku 24. stavku 1. ZV-a.
36. Budući da nije dokazana pretpostavka zaštite prema članku 24. stavku 1. ZV-a, nije osnovan zahtjev za utvrđenje smetanja. Iz istog razloga nisu osnovani ni zahtjevi za uspostavu ranijeg stanja i zabranu takvog ili sličnog smetanja, koji se zasnivaju na istom utuženom događaju. Ovom odlukom ne utvrđuju se vlasnička prava stranaka,

pravo tužitelja na zaposlenje niti tuženikova ovlast da ga isključi iz broda po nekoj drugoj pravnoj osnovi.
37. O troškovima je odlučeno na temelju članaka 154. stavka 1., 155. i 164. ZPP-a, prema konačnom uspjehu u sporu i određenim zahtjevima stranaka. Tužitelj nije uspio s tužbenim zahtjevom pa je odbijen njegov zahtjev za naknadu prvostupanjskih troškova i žalbenog troška. Tuženik je na ročištu 21. listopada 2026. zatražio 250 + 250 bodova prema Tarifi. Taj zahtjev, u vezi s ranijim zahtjevom od 500,00 eura, odnosi se na nagradu za prvi i za ponovljeni prvostupanjski postupak. Prema Tbr. 7. toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, Narodne novine 138/23, za posjedovni postupak pripada jednokratna nagrada od 250 bodova, a postupak nakon ukidanja prvostupanjske odluke smatra se novim postupkom za obračun te nagrade. Uz vrijednost boda od 2,00 eura prema Tbr. 54., priznati trošak iznosi ukupno 1.000,00 eura.

U Starom Gradu, 27. listopada 2026.

S U T K I NJ A

Marija Pavlinović

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka istog. Žalba se podnosi Županijskom sudu, a putem ovog suda u tri primjerka.
Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se rješenje objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava rješenja obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se rješenje objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se rješenje objavljuje smatra se da je dostava rješenja obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka istog.

DNA: - pun tužitelja
-pun tuženika

MARIJA PAVLINOVIĆ

Elektronički potpisano: 28.10.2026T08:23:23 (UTC:2026-10-28T07:23:23Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 07411f23-0940-447b-807f-fde5efdfc09d

Općinski sud u Splitu

Broj zapisa: **9-3088f-4642c**

Kontrolni broj: **0e50c-ce1b0-5331f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.